

Uitgave
in de Nederlandse taal

Mededelingen en bekendmakingen

<u>Nummer</u>	Inhoud	Bladzijde
	<i>I Mededelingen</i>	
	Commissie	
2004/C 48/01	Wisselkoersen van de euro	1
2004/C 48/02	Steunmaatregelen van de Staten — Italië — Steunmaatregel C 78/03 (ex NN 36/98, ex N 610/97) — Artikel 6 (cooperative cantine sociali) en artikel 4 (reclame voor Siciliaanse producten) van regionale wet nr. 27/1997 (bepalingen inzake een snellere administratieve procedure voor de oprichting van kleine ondernemingen, bepalingen inzake reclame voor Siciliaanse producten, bepalingen inzake het personeel van „consorzi di bonifica” en „cooperative cantine sociali”). — Uitnodiging overeenkomstig artikel 88, lid 2, van het EG-Verdrag opmerkingen te maken	2
2004/C 48/03	Eindverslag van de raadadviseur-auditeur in Zaak COMP/36.571 — Oostenrijkse banken (opgesteld overeenkomstig artikel 15 van Besluit 2001/462/EG, EGKS van de Commissie van 23 mei 2001 betreffende het mandaat van de raadadviseur-auditeur in bepaalde mededingingsprocedures (PB L 162 van 19.6.2001, blz. 21))	7
2004/C 48/04	Eindverslag van de raadadviseur-auditeur in Zaak COMP/38.170 — Reims II (overeenkomstig artikel 15 van het Besluit van de Commissie 2001/462/EC, ECSC van 23 mei 2001 betreffende het mandaat van de raadadviseur-auditeur in bepaalde mededingingsprocedures (PB L 162 van 19.6.2001, blz. 21)) ⁽¹⁾	8
2004/C 48/05	Voorafgaande aanmelding van een concentratie (Zaak COMP/M.3376 — Dillinger Hüttenwerke/Saarstahl/Cokerie de Carling) — Zaak die in aanmerking kan komen voor een vereenvoudigde procedure ⁽¹⁾	9
2004/C 48/06	Voorafgaande aanmelding van een concentratie (Zaak COMP/M.3372 — Carlsberg/Holsten) ⁽¹⁾	10
2004/C 48/07	Verklaring van geen bezwaar tegen een aangemelde concentratie (Zaak COMP/M.3326 — LNM/PHS) ⁽¹⁾	11
2004/C 48/08	Verklaring van geen bezwaar tegen een aangemelde concentratie (Zaak COMP/M.3210 — EDF/EDFT) ⁽¹⁾	11

Nummer

Inhoud (vervolg)

Bladzijde

II *Vorbereidende besluiten*

.

III *Bekendmakingen*

Raad

2004/C 48/09

In *Publicatieblad van de Europese Unie* C 48 E gepubliceerde teksten 12

I

(Mededelingen)

COMMISSIE

Wisselkoersen van de euro ⁽¹⁾

23 februari 2004

(2004/C 48/01)

1 euro =

Munteenheid		Koers	Munteenheid		Koers
USD	US-dollar	1,2576	LVL	Letlandse lat	0,669
JPY	Japanse yen	136,12	MTL	Maltese lira	0,4287
DKK	Deense kroon	7,4513	PLN	Poolse zloty	4,8854
GBP	Pond sterling	0,6755	ROL	Roemeense leu	40 468
SEK	Zweedse kroon	9,1975	SIT	Sloveense tolar	237,645
CHF	Zwitserse frank	1,5786	SKK	Slovaakse koruna	40,615
ISK	IJslandse kroon	86,71	TRL	Turkse lira	1 670 000
NOK	Noorse kroon	8,783	AUD	Australische dollar	1,6272
BGN	Bulgaarse lev	1,9503	CAD	Canadese dollar	1,6845
CYP	Cypriotische pond	0,58586	HKD	Hongkongse dollar	9,7792
CZK	Tsjechische koruna	32,605	NZD	Nieuw-Zeelandse dollar	1,8372
EEK	Estlandse kroon	15,6466	SGD	Singaporese dollar	2,1303
HUF	Hongaarse forint	261,00	KRW	Zuid-Koreaanse won	1 483,72
LTL	Litouwse litas	3,4532	ZAR	Zuid-Afrikaanse rand	8,4006

(¹) Bron: door de Europese Centrale Bank gepubliceerde referentiekosten.

STEUNMAATREGELEN VAN DE STATEN — ITALIË

Steunmaatregel C 78/03 (ex NN 36/98, ex N 610/97)

Artikel 6 (cooperative cantine sociali) en artikel 4 (reclame voor Siciliaanse producten) van regionale wet nr. 27/1997 (bepalingen inzake een snellere administratieve procedure voor de oprichting van kleine ondernemingen, bepalingen inzake reclame voor Siciliaanse producten, bepalingen inzake het personeel van „consorzi di bonifica” en „cooperative cantine sociali”).

Uitnodiging overeenkomstig artikel 88, lid 2, van het EG-Verdrag opmerkingen te maken

(2004/C 48/02)

Bij brief van 16 december 2003, die op de bladzijden na deze samenvatting in de authentieke taal is afgedrukt, heeft de Commissie Italië in kennis gesteld van haar besluit tot inleiding van de procedure van artikel 88, lid 2, van het EG-Verdrag ten aanzien van bovengenoemde steunmaatregel.

Belanghebbenden kunnen hun opmerkingen over de betrokken steunmaatregel kenbaar maken door deze binnen een maand vanaf de datum van deze bekendmaking aan het volgende adres te zenden:

Europese Commissie
Directoraat-generaal Landbouw
Directoraat H
Kamer: Wet 130 5-128
B-1049 Brussel
Fax (32-2) 296 76 72.

Deze opmerkingen zullen ter kennis van Italië worden gebracht. Een belanghebbende die opmerkingen kenbaar maakt, kan, met opgave van redenen, schriftelijk verzoeken om vertrouwelijke behandeling van zijn identiteit.

SAMENVATTING

Bij brief van 2 september 1997, geregistreerd op 5 september 1997, heeft de Permanente Vertegenwoordiging van Italië bij de Europese Unie de Commissie overeenkomstig artikel 88, lid 3, van het EG-Verdrag in kennis gesteld van artikel 6 van regionale wet nr. 27/1997. In aansluiting op eerdere briefwisseling, waarbij de Commissie Italië reeds eerder had gemeld niet te kunnen uitsluiten dat artikel 4 (reclame voor Siciliaanse producten) van regionale wet nr. 27/1997 eveneens als basis voor steunmaatregelen kan worden aangemerkt, heeft de Commissie Italië bij brief van 10 juli 2003 op de hoogte gebracht van de beschikking houdende een bevel tot het verstrekken van informatie over de artikelen 6 en 4 van regionale wet nr. 27/1997; deze beschikking is gegeven op 9 juli 2003 op grond van artikel 10, lid 3, van Verordening (EG) nr. 659/1999 van de Raad (C(2003) 2054 def.). De diensten van de Commissie hebben van Italië noch een antwoord op het bevel tot het verstrekken van informatie, noch een aanvraag tot verlenging van de antwoordtermijn ontvangen.

Artikel 6 (cooperative cantine sociali) is gericht op de wijziging van de steun die op grond van de artikelen 33 en volgende van regionale wet nr. 86/1982 kon worden verleend en die door de Commissie in het kader van steunmaatregel C 23/83 was goedgekeurd (Beschikking van de Commissie 87/302/EEG van 9 april 1986, PB L 152 van 12.6.1987) als maatregel om de uit reeds gedane investeringen voortvloeiende schulden van coöperaties te verlichten. Uit de aanmelding en de aanvullende informatie blijkt dat de wijziging met name betrekking heeft op een beperkte verlenging van de looptijd en een aanpassing van de leningen die de Commissie binnen bepaalde grenzen reeds

had goedgekeurd (zie hierboven). Voorts zou de voor de maatregel uitgetrokken begroting worden verhoogd met 500 miljoen lire (= ca. 258 228 euro; de oorspronkelijke begroting bedroeg 44 000 miljoen lire = ca. 22 724 106 euro); dit aanvullende bedrag zou worden betaald aan het IRCAC (Istituto Regionale per il Credito alle cooperazione — Regionaal Instituut voor leningen aan coöperaties), de instantie die de oorspronkelijke leningen verstrekke.

In artikel 4 (reclame voor Siciliaanse producten) tot wijziging van artikel 17 van regionale wet nr. 14/1966 is bepaald dat: „1) reclamecampagnes rechtstreeks op basis van de in artikel 15 vermelde programma's (met een mogelijke looptijd van drie jaar) ten uitvoer worden gelegd door het Regionale Ministerie of via het Instituut voor buitenlandse handel, gespecialiseerde instanties of consortia die zijn opgericht door Ente Fiera del Mediterraneo en Ente Fiera di Messina of door die instanties en één of meer Kamers van Koophandel uit de regio, en dat 2) behalve voor de hierboven vermelde consortia, de regels inzake de gunning van overheidsdiensten van toepassing zijn indien de tenuitvoerlegging van de programma's wordt toevertrouwd aan andere dan nationale of regionale overheidsinstanties”.

Op het eerste gezicht en in dit stadium lijkt er bij de hierboven beschreven maatregelen sprake te zijn van staatssteun in de zin van artikel 87, lid 1, van het Verdrag. De steun wordt bekostigd met middelen van de regio en komt de landbouwsector in Sicilië ten goede. Voorzover de maatregelen de handel tussen de lidstaten ongunstig beïnvloeden, is het waarschijnlijk dat de mededinging erdoor wordt verstoord.

Gezien de kenmerken van de steun en het feit dat in de aanmelding niet om de toepassing van de in lid 2, onder a), b) en c), en in lid 3, onder a), b), d) en e) van artikel 87 bedoelde afwijkingen wordt verzocht, lijken die afwijkingen in deze fase niet van toepassing te zijn. De enige afwijking waarop in het onderhavige geval mogelijk een beroep kan worden gedaan, is die van artikel 87, lid 3, onder c), waarin is bepaald dat steunmaatregelen als verenigbaar met de gemeenschappelijke markt kunnen worden beschouwd indien deze bedoeld zijn om de ontwikkeling van bepaalde vormen van economische bedrijvigheid of van bepaalde regionale economieën te vergemakkelijken, mits de voorwaarden waaronder het handelsverkeer plaatsvindt daardoor niet zodanig worden veranderd dat het gemeenschappelijk belang wordt geschaad. De steunmaatregel moet derhalve aan deze rechtsgrond worden getoetst. Om voor de betrokken afwijking in aanmerking te komen, moet de steun voldoen aan de wetgevingsvereisten inzake staatssteun die hieronder voor elke maatregel worden opgesomd.

Wat de aangemelde wijziging betreft die bij artikel 6 van regionale wet nr. 27/1997 wordt geïntroduceerd, wijst de Commissie erop dat de Italiaanse autoriteiten duidelijk hebben aangegeven dat geen steun op grond van de betrokken wet zou worden verleend vóórdat de procedure van artikel 88, lid 3, van het Verdrag was afgerond. De Commissie spreekt zich in dit stadium niet uit over de aangemelde wijziging van de steun die op grond van de artikelen 33 en volgende van regionale wet nr. 86/1982 kon worden verleend.

Met het oog op de doelstellingen van artikel 6 is in punt 3 van dat artikel bepaald dat voor 1997 een bedrag van 500 miljoen lire (= ca. 258 228 euro) zal worden betaald aan de instantie die de leningen heeft verstrekt, nl. het IRCAC (Istituto Regionale per il Credito alle cooperazione — Regionaal Instituut voor leningen aan coöperaties). De Commissie heeft in haar bevel tot het verstrekken van informatie de bevoegde autoriteiten verzocht aan te tonen dat er geen sprake was van indirecte steun aan de betrokken kredietinstelling. In het op 9 juli 2003 door de Commissie goedgekeurde bevel tot het verstrekken van informatie werd de Italiaanse autoriteiten met name gevraagd te verduidelijken of de in artikel 6 vermelde som reeds (gedeeltelijk of volledig) aan het IRCAC was betaald; mocht reeds tot betaling zijn overgegaan, moest worden aangegeven of geld was overgemaakt naar rato van de aanvragen van begunstigden die belangstelling hadden voor de gewijzigde regeling, dan wel of het volledige bedrag aan het IRCAC was betaald.

Aangezien de Italiaanse autoriteiten niet hebben geantwoord, vermoedt de Commissie dat, indien op grond van artikel 6 van regionale wet nr. 27/1997 reeds een bedrag aan het IRCAC is betaald, de in dat artikel opgenomen steunmaatregel beschouwd kan worden als indirecte steunverlening aan de betrokken kredietinstelling.

Aangezien de Italiaanse autoriteiten evenmin hebben gereageerd met betrekking tot artikel 4 van regionale wet nr. 27/1997, weet de Commissie in deze fase van de procedure niet of op grond van dit artikel staatssteun kan worden ingesteld of gewijzigd voor reclame voor en/of afzetbevordering van in bijlage I vermelde landbouwproducten.

De Commissie heeft twijfels over de verenigbaarheid van de steun met de gemeenschappelijke markt, aangezien de Italiaanse autoriteiten niet zijn ingegaan op het verzoek van de Commissie om aan te tonen dat de in artikel 4 vastgestelde steun voldoet aan de hieronder vermelde regels inzake staats-

steun voor de reclame voor en/of afzetbevordering van in bijlage I vermelde landbouwproducten of aan andere regels inzake staatssteun.

Indien de steun nog moet worden verleend, moet de verenigbaarheid ervan met de gemeenschappelijke markt worden beoordeeld in het licht van de communautaire richtsnoeren inzake staatssteun voor reclame voor in bijlage I van het Verdrag vermelde producten en voor bepaalde niet in bijlage I vermelde producten (PB C 252 van 12.9.2001).

Gezien de in artikel 4 bedoelde en hierboven in de beschrijving van de maatregel vermelde bepalingen voor de tenuitvoerlegging van campagnes en programma's voor reclame en afzetbevordering, vraagt de Commissie zich af of de eventueel in het kader daarvan getroffen maatregelen inzake staatssteun wel overeenkomstig de communautaire regels voor overheidsopdrachten ten uitvoer zijn gelegd.

Gezien de hierboven uiteengezette beoordeling, de regels voor staatssteun en het gebrek aan informatie van de zijde van de Italiaanse autoriteiten, betwijfelt de Commissie in dit stadium of het bedrag dat eventueel aan het IRCAC is betaald op grond van artikel 6 (cooperative cantine sociali) van regionale wet nr. 27/1997, verenigbaar is met de gemeenschappelijke markt — gesteld dat het IRCAC deze som nog in zijn bezit heeft en het geld nog niet heeft overgemaakt aan de eindbegunstigden. De Commissie stelt zich dezelfde vragen bij de reclamecampagnes die eventueel op grond van artikel 4 (reclame voor Siciliaanse producten) van regionale wet nr. 27/1997 zijn gefinancierd. Gezien deze twijfels kan de Commissie in dit stadium dan ook niet concluderen dat de onderhavige steunmaatregelen in aanmerking komen voor een afwijking van het in artikel 87, lid 1, van het Verdrag vastgestelde verbod.

TEKST VAN DE BRIEF

„Con la presente la Commissione comunica all'Italia che, avendo esaminato le informazioni trasmesse dalle autorità italiane in merito alle misure d'aiuto di cui all'oggetto, ha deciso di avviare il procedimento di cui all'articolo 88, paragrafo 2 del trattato CE.

1. Procedimento

1. Con lettera del 2 settembre 1997, protocollata il 5 settembre 1997, la Rappresentanza permanente d'Italia presso l'Unione europea notificava alla Commissione l'articolo 6 della Legge regionale n. 27 del 1997 conformemente all'articolo 88, paragrafo 3 del trattato.
2. Con telex VI/41836 del 28 ottobre 1997 i servizi della Commissione hanno invitato le autorità competenti a fornire chiarimenti in merito all'aiuto previsto dall'articolo 6 e alla Legge regionale n. 27 del 1997.
3. Con lettera del 19 gennaio 1998 le autorità competenti hanno trasmesso complementi di informazione e comunicato che la legge era già entrata in vigore. La notifica è stata pertanto trasferita al registro degli aiuti non notificati, con il numero NN 36/98, come comunicato all'Italia con lettera SG(98) D/32328 del 3 aprile 1998. Le autorità competenti hanno tuttavia anche chiaramente indicato che gli aiuti previsti dalla legge non sarebbero stati concessi prima della conclusione favorevole del procedimento ex articolo 88 del trattato.

4. Con telex VI/13937 del 31 maggio 2000 (anticipato nella versione inglese con telex VI/10442 del 14 aprile 2000) i servizi della Commissione hanno invitato le autorità competenti a fornire spiegazioni circa le disposizioni contenute nella Legge regionale n. 27/1997 e a trasmettere copia del testo della medesima.
5. Con lettera del 31 luglio 2002, protocollata il 5 agosto 2002, le autorità competenti hanno trasmesso complementi di informazione sull'articolo 5 della legge.
6. Con telex AGR 024 925 del 22 ottobre 2002 i servizi della Commissione hanno invitato le autorità competenti a fornire spiegazioni e chiarimenti sui complementi di informazione recentemente trasmessi e sulle misure contenute nella Legge regionale n. 27/1997. Nella stessa lettera i servizi della Commissione hanno prospettato alle autorità competenti, qualora le misure d'aiuto previste dall'articolo 6 della Legge regionale n. 27 del 1997 ed eventualmente da altre disposizioni della stessa legge non fossero ancora state attuate, e qualora le autorità competenti potessero assicurare che non erano e non sarebbero stati pagati aiuti nel quadro della suddetta legge, l'ipotesi di ritirare la notifica in esame.
7. Non avendo ricevuto risposta al telex di cui sopra, con telex AGR 30657 del 20 dicembre 2002 i servizi della Commissione hanno inviato alle autorità italiane un sollecito in cui le invitavano a presentare le informazioni richieste entro un mese precisando che, qualora entro tale data non fossero state ricevute risposte soddisfacenti a tutti i quesiti posti, i servizi della Commissione si riservavano il diritto di proporre alla Commissione di emettere un'ingiunzione di fornire informazioni a norma dell'articolo 10, paragrafo 3 del regolamento (CE) n. 659/1999 del Consiglio ⁽¹⁾.
8. Con lettera del 10 luglio 2003 SG(2003) D/230470 la Commissione ha notificato all'Italia la propria decisione contenente un'ingiunzione di fornire informazioni per l'articolo 6 e l'articolo 4 della Legge regionale n. 27/1997, da essa adottata il 9 luglio 2003 [C(2003) 2054 def.] a norma dell'articolo 10, paragrafo 3 del regolamento (CE) n. 659/1999 del Consiglio.
9. Con la stessa ingiunzione di fornire informazioni la Commissione aveva chiesto all'Italia di fornire, entro 20 giorni lavorativi dalla notifica della sua decisione, tutti i documenti, le informazioni e i dati necessari a permetterle di accertare se gli aiuti previsti dalla legge erano stati concessi e risultavano compatibili con il mercato comune. Oltre ad invitare l'Italia a fornire eventuali altre informazioni considerate utili per la valutazione delle misure di cui sopra, l'ingiunzione di fornire informazioni specificava una serie di informazioni che l'Italia era invitata a trasmettere.
10. I servizi della Commissione non hanno ricevuto né una risposta alla suddetta ingiunzione, né una richiesta di proroga della scadenza entro la quale doveva essere fornita la risposta.

⁽¹⁾ Regolamento (CE) n. 659/1999 del Consiglio, del 22 marzo 1999, recante modalità di applicazione dell'articolo 93 del trattato CE (GU L 83 del 27.3.1999).

2. Descrizione della misura d'aiuto

11. La notifica trasmessa dalle autorità italiane riguardava l'articolo 6 (Cooperative, cantine sociali) della Legge regionale n. 27/1997. Tuttavia le autorità competenti hanno inviato unitamente alla notifica il testo dell'intera legge e, sebbene fossero state sollecitate in tal senso, non hanno escluso che anche altre disposizioni in essa contenute potessero prevedere l'introduzione o la modifica di aiuti di Stato. Poiché pare che in particolare l'articolo 4 (propaganda di prodotti siciliani) potrebbe prevedere la modifica di misure d'aiuto di Stato in materia di pubblicità, anche tale disposizione viene descritta e valutata ai paragrafi seguenti ed è oggetto della presente decisione di avvio del procedimento di cui all'articolo 88, paragrafo 2 del trattato.

Articolo 6 (Cooperative, cantine sociali)

12. L'articolo 6 (Cooperative cantine sociali) è finalizzato a modificare gli aiuti previsti dagli articoli 33 e seguenti della Legge regionale n. 86/1982 ⁽²⁾, approvati dalla Commissione nel quadro dell'aiuto C 23/83, in quanto aiuti destinati a sollevare le cooperative dagli oneri finanziari risultanti da precedenti investimenti ⁽³⁾.
13. Secondo la notifica e i complementi di informazione successivamente trasmessi, la modifica notificata pare comportare, in particolare una breve proroga ed un adeguamento dei mutui che, come è stato indicato nel paragrafo precedente, erano stati in passato approvati dalla Commissione con determinate condizioni. A tal fine, la modificazione prevedeva, in particolare, un aumento pari a 500 milioni di lire (circa 258 228 euro) nel bilancio stanziato a favore della misura (originariamente 44 000 milioni di lire = circa 22 724 106 euro) da pagarsi all'IRCAC (Istituto regionale per il credito alla cooperazione), ossia all'istituzione che aveva concesso i mutui iniziali.

Articolo 4 (Propaganda di prodotti siciliani)

14. L'articolo 4 (Propaganda di prodotti siciliani) modifica l'articolo 17 della Legge regionale n. 14/1966 e prevede quanto segue: «1) Le campagne pubblicitarie sono eseguite

⁽²⁾ Il testo dell'articolo 33 e seguenti della Legge regionale n. 86/1982 prevede, a favore delle cooperative beneficiarie, un contributo in conto capitale fino al 50 % delle passività onerose ammissibili risultanti dal bilancio del 1981, ed un prestito agevolato di quindici anni (con interesse del 10 %) per coprire il restante 50 % delle medesime passività onerose ammissibili.

⁽³⁾ La decisione 87/302/CEE della Commissione del 9 aprile 1986 [che modifica le decisioni 84/557/CEE, 84/562/CEE, 84/563/CEE e 85/11/CEE relative a leggi della Regione siciliana concernenti aiuti nazionali del settore agricolo giudicati incompatibili con il mercato comune (GU L 152 del 12.6.1987, pag. 25)] stabilisce quanto segue:

- «All'articolo 1 della decisione 85/11/CEE, il testo del paragrafo 2 è sostituito dal testo seguente:
2. La parte degli aiuti risultanti dall'applicazione degli articoli da 33 a 39 della Legge di cui al paragrafo 1 (ossia Legge della Regione Sicilia n. 86 del 1982) — se destinati a coprire gli oneri finanziari determinati da investimenti antecedenti — e dall'applicazione degli articoli 18, 24 e 25 della stessa Legge che eccede:
 - a) il 75 % della spesa ammessa per i progetti che rientrano nel quadro dei programmi nazionali o regionali approvati dalla Commissione in applicazione del regolamento (CEE) n. 355/77, oppure
 - b) il 50 % della spesa ammessa per i progetti che non rientrano nel quadro di tali programmi è incompatibile con le disposizioni dell'articolo 92 del trattato CEE e non può pertanto essere concessa».

direttamente dall'Assessorato o attraverso l'Istituto per il commercio estero o attraverso organismi specializzati, o per mezzo di consorzi costituiti dall'Ente fiera del Mediterraneo e dall'Ente fiera di Messina o tra questi e una o più Camere di commercio della Regione sulla base dei programmi indicati al precedente articolo 15. Detti programmi possono avere carattere triennale. 2) Con l'esclusione dei consorzi di cui al comma precedente, qualora l'esecuzione dei programmi venga affidata ad organi estranei all'Amministrazione statale o regionale, dovrà provvedersi secondo la normativa prevista per l'affidamento dei servizi della pubblica amministrazione».

15. Malgrado le ripetute richieste dei servizi della Commissione e l'ingiunzione di fornire informazioni emessa dalla Commissione con la sua decisione del 9 luglio 2003, le autorità italiane non hanno trasmesso le informazioni che potrebbero aiutare la Commissione a valutare la compatibilità della modifica introdotta dall'articolo 6 con la normativa in materia di aiuti di Stato, nonché a dissipare il dubbio che anche l'articolo 4 possa prevedere aiuti di Stato ai sensi dell'articolo 87, paragrafo 1 del trattato CE e, in tal caso, a valutare se tali aiuti possano essere considerati compatibili con il mercato comune. Non è inoltre chiaro se gli aiuti in questione sono già stati o no concessi.

3. Valutazione

i) Sussistenza dell'aiuto

16. A norma dell'articolo 87, paragrafo 1 del trattato sono incompatibili con il mercato comune, nella misura in cui incidano sugli scambi tra Stati membri, gli aiuti concessi dagli Stati, ovvero mediante risorse statali, sotto qualsiasi forma che, favorendo talune imprese o talune produzioni, falsino o minaccino di falsare la concorrenza.
17. Ad una prima analisi e in questa fase del procedimento, le misure in esame soddisfano le condizioni sopra delineate. Gli aiuti in questione sono versati attingendo a risorse regionali e favoriscono il settore agricolo in Sicilia. Nella misura in cui incidono sugli scambi tra Stati membri, le misure possono pertanto falsare la concorrenza⁽⁴⁾.
18. Le misure incidono sugli scambi tra Stati membri in quanto gli scambi intracomunitari di prodotti agricoli sono considerevoli, come risulta dalla tabella⁽⁵⁾ seguente nella quale figura il valore complessivo delle importazioni e delle esportazioni di prodotti agricoli tra l'Italia e l'UE nel corso del periodo 1996-2001⁽⁶⁾. Va tenuto presente che

tra le regioni italiane la Sicilia è un produttore significativo di prodotti agricoli.

	Tutta l'agricoltura	
	Milioni di ECU-EUR	Milioni di ECU-EUR
	Esportazioni	Importazioni
1996	9 191	14 525
1997	9 459	15 370
1998	9 997	15 645
1999	10 666	15 938
2000	10 939	16 804
2001	11 467	16 681

19. A questo punto del procedimento si ritiene pertanto che le misure di cui all'oggetto costituiscano aiuti di Stato ai sensi dell'articolo 87, paragrafo 1 del trattato.

ii) Deroga

20. Il divieto di concessione di aiuti di Stato contenuto nell'articolo 87, paragrafo 1 è tuttavia soggetto ad eccezioni. I paragrafi 2 e 3 dell'articolo 87 prevedono deroghe al principio generale di incompatibilità dell'aiuto di Stato con il trattato CE. A questo punto del procedimento le deroghe di cui al paragrafo 2, lettere a), b) e c) e al paragrafo 3, lettere a), b), d) ed e) dell'articolo 87 non risultano applicabili in considerazione delle caratteristiche dell'aiuto e del fatto che la notifica non è destinata a soddisfare le condizioni di applicazione di tali deroghe.
21. L'unica deroga invocabile in questo caso è rappresentata dall'articolo 87, paragrafo 3, lettera c), secondo il quale può essere considerato compatibile con il mercato comune l'aiuto destinato ad agevolare lo sviluppo di talune attività o di talune regioni economiche, sempreché non alteri le condizioni degli scambi in misura contraria al comune interesse. La valutazione della misura d'aiuto in questione sarà pertanto effettuata su questa base giuridica.
22. Affinché la deroga sia applicabile gli aiuti in questione devono soddisfare le condizioni della normativa in materia di aiuti di Stato, specificate ai paragrafi che seguono per ciascuna delle misure interessate.

Articolo 6 (Cooperative, cantine sociali)

23. Per quanto riguarda la modifica notificata di cui all'articolo 6 della Legge regionale n. 27/1997 la Commissione osserva che le autorità italiane hanno chiaramente indicato che gli aiuti previsti dalla legge non sarebbero stati concessi prima della conclusione favorevole del procedimento ex articolo 88 del trattato. A questo stadio la Commissione non prende posizione in merito alla notificata modifica degli aiuti previsti dall'articolo 33 e seguenti della legge regionale n. 86/1982.
24. Tuttavia, come sopra illustrato, per conseguire le finalità dell'articolo 6 il comma 3 del medesimo prevede per l'anno 1997 un versamento di 500 milioni di ITL (pari a 258 228 euro circa) a favore dell'IRCAC (Istituto regionale per il credito alla cooperazione), ossia dell'ente che ha concesso i mutui. Nella sua ingiunzione di fornire informazioni la Commissione ha invitato le autorità competenti

⁽⁴⁾ Secondo la giurisprudenza della Corte europea di giustizia, il miglioramento della posizione concorrenziale di un'impresa grazie ad un aiuto di Stato comporta generalmente una distorsione di concorrenza rispetto alle imprese concorrenti non beneficiarie di tale aiuto [Causa C-730/79 (1980) Racc. 2671, paragrafi 11 e 12].

⁽⁵⁾ Fonte: Eurostat.

⁽⁶⁾ Secondo una giurisprudenza costante della Corte, la condizione del pregiudizio per gli scambi è soddisfatta poiché l'impresa beneficiaria esercita un'attività economica oggetto di scambio tra Stati membri. Il fatto che negli scambi intracomunitari l'aiuto rafforza la posizione di detta impresa in rapporto alle sue concorrenti induce di per sé a ritenere che gli scambi siano stati pregiudicati. Per quanto riguarda gli aiuti di Stato nel settore agricolo è ormai giurisprudenza consolidata che, anche quando l'aiuto in questione è di importo complessivamente esiguo e si trova diviso tra un grande numero di imprenditori, esso incide comunque sugli scambi intracomunitari e sulla concorrenza [cfr. causa C-113/2000 (2002) Racc., 7601, paragrafi da 30 a 36 e da 54 a 56; Causa C-114/2000 (2002) Racc., 7657, paragrafi da 46 a 52 e da 68 a 69].

a dimostrare che non vi sono aiuti indiretti a beneficio dell'istituto di credito suddetto.

25. In particolare nell'ingiunzione di fornire informazioni del 9 luglio 2003 la Commissione ha invitato le autorità italiane a chiarire se il pagamento all'IRCAC previsto dall'articolo 6 era già stato (parzialmente o integralmente) effettuato e, qualora un pagamento all'IRCAC fosse stato effettuato, a spiegare se esso si era limitato all'importo necessario per rispondere alle domande dei beneficiari interessati alla modifica del regime di aiuti o se l'intera somma prevista dall'articolo 6 era stata accreditata all'IRCAC.
26. In assenza di risposta da parte delle autorità italiane la Commissione dubita anche che la misura d'aiuto prevista dall'articolo 6 della Legge regionale n. 27/1997, qualora si sia effettivamente tradotta nella concessione di un certo importo all'IRCAC, possa costituire un aiuto indiretto al funzionamento a favore dell'ente creditizio interessato.

Articolo 4 (Propaganda di prodotti siciliani)

27. In assenza di informazioni da parte delle autorità italiane, a questo punto del procedimento la Commissione ignora se l'articolo 4 della Legge regionale n. 27/1997 preveda l'introduzione o la modifica di aiuti di Stato per la promozione e/o la pubblicità dei prodotti agricoli dell'allegato I.
28. Inoltre la Commissione nutre dubbi circa la loro compatibilità con il mercato comune per le ragioni sotto enunciate.
29. In assenza di informazioni da parte delle autorità italiane, la Commissione ignora se gli aiuti da concedersi ai sensi dell'Articolo 4 della legge siano compatibili con le norme attualmente applicabili a questi tipi di misure d'aiuto, ossia con le norme fissate negli Orientamenti comunitari per gli aiuti di Stato a favore della pubblicità dei prodotti di cui all'allegato I del trattato CE, nonché di determinati prodotti non compresi in detto allegato (7).
30. La Commissione dubita pertanto che, se e in quanto preveda aiuti di Stato ai sensi dell'articolo 87, paragrafo 1 del trattato, la misura in esame possa soddisfare le norme in materia di aiuti di Stato a favore della promozione e/o della pubblicità dei prodotti dell'allegato I o qualsiasi altra norma in materia di aiuti di Stato, e che possa essere considerata compatibile con il mercato comune.
31. Date inoltre le modalità di attuazione dei programmi e delle campagne pubblicitarie e promozionali di cui all'articolo 4, che figurano nella descrizione della misura al paragrafo 14, la Commissione dubita che le misure di aiuto di Stato eventualmente ivi previste siano attuate conformemente alle norme comunitarie in materia di appalti pubblici. Per quanto riguarda in particolare la selezione diretta degli enti ed organismi incaricati delle campagne pubblicitarie, la Commissione dubita che sia stato o sia

concluso per iscritto un contratto a titolo oneroso fra l'autorità contraente e i prestatori di servizi prescelti e che in tale caso siano state o siano soddisfatte le rigorose condizioni fissate dalla sentenza Teckal (cfr. sentenza della Corte di giustizia del 18 novembre 1999, causa C-107/98, Teckal). Se tali condizioni non vengono soddisfatte la Commissione dubita che la selezione degli intermediari sia stata o sarà fatta conformemente alle regole fissate dalla direttiva 92/50/CEE, se applicabili, e, in ogni caso, in conformità dei principi del trattato CE, in particolare quelli di parità di trattamento e trasparenza, garantendo «un grado sufficiente di pubblicità» quale richiesto dalla Corte di giustizia (cfr. sentenza della Corte del 7 dicembre 2000, causa C-324/98, Teleaustria).

32. Alla luce della valutazione di cui sopra, vista la normativa applicabile agli aiuti di Stato e l'assenza di informazioni in provenienza dalle autorità italiane, in questa fase del procedimento la Commissione nutre dubbi circa la compatibilità con il mercato comune: del pagamento che può essere stato effettuato a favore dell'IRCAC ai sensi dell'articolo 6 (Cooperative, cantine sociali) della Legge regionale n. 27/1997 — supponendo che l'IRCAC trattenga il relativo importo senza trasferirlo ai beneficiari finali —; e delle campagne pubblicitarie che possono essere finanziate ai sensi dell'articolo 4 (propaganda di prodotti siciliani) della Legge regionale n. 27/1997.

iii) Conclusione

Alla luce delle osservazioni che precedono, nell'ambito della procedura di cui all'articolo 88, paragrafo 2 del trattato CE, la Commissione invita l'Italia a presentare le proprie osservazioni e a fornire tutte le informazioni che possono contribuire a valutare l'aiuto in questione, in particolare tutte le informazioni già indicate dalla Commissione nella sua decisione di emettere un'ingiunzione di fornire informazioni adottata il 9 luglio 2003 [C(2003) 2054 def.], nel termine di un mese a decorrere dalla data della presente. La Commissione invita le autorità italiane a trasmettere immediatamente una copia della presente lettera ai beneficiari potenziali dell'aiuto.

La Commissione ricorda all'Italia che l'articolo 88, paragrafo 3 del trattato CE ha effetto sospensivo e richiama l'attenzione del governo italiano sull'articolo 14 del regolamento (CE) n. 659/1999 del Consiglio, a norma del quale essa può imporre allo Stato membro il recupero dal beneficiario di ogni aiuto indebitamente versato.

La Commissione avverte l'Italia che informerà i terzi interessati mediante pubblicazione della presente, unitamente ad un riassunto della medesima, nella Gazzetta ufficiale dell'Unione europea. I summenzionati terzi interessati sono invitati a presentare le proprie osservazioni entro un mese dalla data della pubblicazione.”

(7) Cfr. punto 7.3 degli Orientamenti comunitari per gli aiuti di Stato a favore della pubblicità dei prodotti di cui all'allegato I del trattato nonché di determinati prodotti non compresi in detto allegato (GU C 252 del 12.9.2001).

Eindverslag van de raadadviseur-auditeur in Zaak COMP/36.571 — Oostenrijkse banken

(opgesteld overeenkomstig artikel 15 van Besluit 2001/462/EG, EGKS van de Commissie van 23 mei 2001 betreffende het mandaat van de raadadviseur-auditeur in bepaalde mededingingsprocedures (PB L 162 van 19.6.2001, blz. 21))

(2004/C 48/03)

De ontwerp-beschikking geeft aanleiding tot de volgende opmerkingen met betrekking tot het recht te worden gehoord:

Op 13 september 1999 werd aan acht Oostenrijkse banken een mededeling van punten van bezwaar toegezonden (die op 15 september 1999 werd ontvangen) over hun deelname aan een vermeend kartel dat betrekking had op een hele reeks bankactiviteiten (het Lombard-kartel). Op hun verzoek werd de termijn voor de beantwoording ervan verlengd van 15 november tot 9 december 1999. De partijen antwoordden zowel schriftelijk alsook mondeling op de hoorzitting die op 18 en 19 januari 2000 plaatsvond. Daarna werd op 22 november 2000 een bijkomende mededeling van punten van bezwaar toegezonden aan de (zelfde acht) partijen over de vermeende heimelijke afspraken over omrekeningskosten. De partijen antwoordden opnieuw schriftelijk alsmede mondeling op de hoorzitting van 27 februari 2001. De bezwaren die in de bijkomende mededeling werden aangevoerd, zijn niet in de ontwerp-beschikking overgenomen.

Na de bijkomende mededeling van punten van bezwaar eisten de partijen volledige inzage in de parallelle dossiers die door de Commissie waren samengesteld over vermeende inbreuken op artikel 81, EG-Verdrag, op de markten van andere lidstaten voor het wisselen van eurozone-valuta. De raadadviseur-auditeur concludeerde dat de partijen al toegang hadden gekregen tot alle documenten uit deze parallelle dossiers die objectief gezien verband hielden met de bezwaren die in deze zaak waren aangevoerd. Deze kwestie is echter niet langer relevant voor de onderhavige ontwerp-beschikking aangezien, zoals hierboven is opgemerkt, de bezwaren die in de bijkomende mededeling van punten van bezwaar werden aangevoerd, niet zijn overgenomen.

De partijen voerden ook bezwaren aan tegen het advies van een deskundige die van de Commissie de opdracht had gekregen een economische studie die door de banken zelf was overgelegd, te evalueren. De banken betwisten de geldigheid van de bevindingen van het gevraagde deskundigenadvies, aangezien de auteurs ervan blijkbaar niet in het bezit waren geweest van alle relevante feiten in deze zaak. De partijen verzochten derhalve om het deskundigenadvies uit het dossier te verwijderen en hiermee geen rekening te houden bij de vaststelling van de beschikking. De partijen verzochten ook om een bijkomende (derde) hoorzitting voor het geval hun eerste verzoek niet zou worden ingewilligd. De raadadviseur-auditeur verwierp het eerste verzoek met het argument dat het aan de Commissie was om de inhoud van het deskundigenadvies te beoordelen. Wat in dit verband van belang was voor de partijen, was de waarborging van hun recht op verdediging, te weten inzage van de studie zelf en de mogelijkheid om hierover opmerkingen te maken. De adviseur-auditeur bepaalde dat een hoorzitting derhalve niet noodzakelijk was. De partijen werd evenwel bijkomende informatie verstrekt over het deskundigenadvies overeenkomstig de mededeling van de Commissie over de toegang tot dossiers. Het bewuste deskundigenadvies is evenwel niet langer relevant in deze zaak aangezien de Commissie zich hierop niet baseert in haar ontwerp-beschikking.

In de loop van de procedure besloot de Commissie de Freiheitliche Partei Österreich („FPÖ”) als klager toe te laten in deze zaak. De partijen betwisten dat FPÖ geacht kan worden hierbij een redelijk belang te hebben in de zin van artikel 3 van Verordening nr. 17. Op 27 maart 2001 schreef de raadadviseur-auditeur aan die banken die hiertegen bezwaar bleven maken, dat de FPÖ opnieuw had verzocht om toezending van de niet-vertrouwelijke versie van de twee mededelingen van punten van bezwaar in deze zaak en dat hij voorstelde om hun verzoek in te willigen. Een voorstel voor een niet-vertrouwelijke versie van de documenten werd als bijlage meegezonden. Na bijkomende correspondentie tussen de raadadviseur-auditeur en de partijen over deze kwestie, werden op 9 augustus 2001 aan PSK en Erste beslissingen toegezonden overeenkomstig artikel 9, tweede alinea, van het Besluit van de Commissie van 23 mei 2001 betreffende het mandaat van de raadadviseur-auditeur in bepaalde mededingingsprocedures. In deze beslissingen verklaarde de raadadviseur-auditeur dat het niet aan hem was om te beslissen over de toepassing van artikel 3, lid 2, van Verordening nr. 17 van de Raad van 1962 naar het voor concurrentie verantwoordelijke lid van de Commissie, namens de Commissie. Het besluit om de FPÖ toe te laten als klager in deze zaak, was door de heer Van Miert genomen en vervolgens door de heer Monti bevestigd. Dit besluit was een voorbereidende stap in de administratieve procedure en op zich geen maatregel waartegen beroep kan worden aangetekend. Met betrekking tot de niet-vertrouwelijke versie van de mededelingen van punten van bezwaar wees de raadadviseur-auditeur het verzoek van de hand om de namen van de banken te schrappen, met het argument dat deze geen zakengeheim vormden. Daarentegen zouden de gegevens over het huidige en toekomstige economisch beleid van de banken, alsmede de namen en functies van natuurlijke personen wel worden geschrapt.

Op 19 september 2001 diende PSK een verzoek in bij het Gerecht van eerste aanleg tot nietigverklaring van deze beslissing alsmede een verzoek om de omstreden beslissing op te schorten en de Commissie te gelasten de twee mededelingen van punten van bezwaar niet aan de FPÖ toe te zenden. Op 20 december 2001 verwierp de president van het gerecht dit verzoek. De president oordeelde dat de verzoeker niet had aangetoond dat er voor hem ernstige en onherstelbare schade dreigt en dat de zaak spoedeisend is, en bij een afweging van de belangen concludeerde hij dat het communautair belang, op grond waarvan derden die door de Commissie als klagers zijn erkend, in staat zouden moeten worden gesteld om nuttige opmerkingen te maken over de door de Commissie aangevoerde bezwaren, zwaarder zou moeten wegen dan het belang van de klager bij het voorkomen van de toezending van de mededelingen van de punten van bezwaar.

Op besluit van de president van het gerecht werd de niet-vertrouwelijke versie van beide mededelingen van punten van bezwaar op 9 januari 2002 aan de FPÖ toegezonden om haar in de gelegenheid te stellen haar standpunt kenbaar te maken. In opdracht van de raadadviseur-auditeur werd de FPÖ meegedeeld door de dienst van DG Concurrentie die met de zaak belast is, dat de documenten uitsluitend waren bedoeld om haar in staat te stellen haar recht uit te oefenen om in deze zaak als klager te worden gehoord en niet voor

enig ander doel, in het bijzonder niet de toezending aan enige derde. Vervolgens werd haar tevens medegedeeld dat de documenten het voorlopige standpunt van de Commissie weergaven en dat de banken als onschuldig moesten worden beschouwd in afwachting van de eindbeschikking van de Commissie. Op 15 februari 2002 verzocht de FPÖ om volledige inzage in het dossier en een hoorzitting. Inzage in het dossier werd geweigerd aangezien hiervoor geen rechtsgrondslag bestond. Bovendien wees de raadadviseur-auditeur het verzoek om een hoorzitting van de hand aangezien deze de procedure verder zou vertragen en het niet waarschijnlijk was dat deze aanmerkelijke toegevoegde waarde voor de zaak zou opleveren. De raadadviseur-auditeur stelde voorts tot zijn leedwezen vast dat de FPÖ

de mededelingen van punten van bezwaar openbaar had gemaakt. Deze handelwijze had niets van doen met de rechten van de FPÖ als klager in de onderhavige kartelprocedure.

In het licht van het bovenstaande concludeer ik dat het recht om te worden gehoord in deze zaak in acht is genomen. De ontwerp-beschikking heeft alleen betrekking op de bezwaren ten aanzien waarvan de partijen hun standpunt kenbaar hebben kunnen maken.

Gedaan te Brussel, 27 mei 2002.

Karen WILLIAMS

Eindverslag van de raadadviseur-auditeur in Zaak COMP/38.170 — Reims II

(overeenkomstig artikel 15 van het Besluit van de Commissie 2001/462/EC, ECSC van 23 mei 2001 betreffende het mandaat van de raadadviseur-auditeur in bepaalde mededingingsprocedures (PB L 162 van 19.6.2001, blz. 21))

(2004/C 48/04)

(Voor de EER relevante tekst)

Op 18 juni 2001 hebben zeventien openbare exploitanten van postdiensten, hierna „OEP's” genoemd, opnieuw een gewijzigde versie van de Reims II overeenkomst bij de Commissie aangemeld. De nieuwe aanmelding omvatte een verzoek tot hernieuwing van de ontheffing die door de Commissie in haar beschikking van 15 september 1999 was verleend tot 31 december 2001.

Op 11 juli 2001 heeft de Commissie een samenvatting van de overeenkomst gepubliceerd, met het verzoek aan geïnteresseerden om eventueel commentaar kenbaar te maken. Vervolgens heeft de Commissie een onderzoek uitgevoerd van de herziene overeenkomst. Vergaderingen hebben plaatsgevonden met de meerderheid van de betrokken partijen, zowel op bilateraal als op multilateraal niveau, alsook met een aantal geïnteresseerde derden. Na discussies met de diensten van de Commissie hebben de partijen de overeenkomst op 24 januari 2003 nogmaals gewijzigd, teneinde aan de mededingingsproblemen die het onderzoek van de Commissie had geïdentificeerd te beantwoorden.

Op 23 april 2003 heeft de Commissie een bekendmaking overeenkomstig artikel 19, lid 3, van Verordening 17/62 gepubliceerd, waarin zij nadere bijzonderheden over de overeenkomst verstrekke en te kennen gaf voornemens te zijn een gunstig standpunt in te nemen, mits aan bepaalde voorwaarden betreffende de toegang van derden tot de Reims II-eindkosten werd voldaan. Deze voorwaarden waren reeds besproken met de partijen. Derden werden verzocht hun opmerkingen aan de Commissie te doen toekomen.

Opmerkingen werden ontvangen van een aantal geïnteresseerde derden, en werden doorgegeven aan de partijen. Na een evaluatie door de Commissiediensten, werd een bijkomende voorwaarde opgelegd om een ontheffing mogelijk te maken. Deze werd met de betrokken partijen besproken. De partijen werden ook ingelicht dat deze voorwaarden formeel als zodanig zouden worden opgelegd bij de ontheffing.

De ontwerpbeschikking verleent een ontheffing overeenkomstig artikel 81, lid 3, van het EG-verdrag mits aan bepaalde voorwaarden wordt voldaan. De duur van de ontheffing wordt duidelijk aangegeven.

De rechten om gehoord te worden in deze zaak zijn gerespecteerd.

Brussel, 30 september 2003.

Karen WILLIAMS

Voorafgaande aanmelding van een concentratie**(Zaak COMP/M.3376 — Dillinger Hüttenwerke/Saarstahl/Cokerie de Carling)****Zaak die in aanmerking kan komen voor een vereenvoudigde procedure**

(2004/C 48/05)

(Voor de EER relevante tekst)

1. Op 16 februari 2004 ontving de Commissie een aanmelding van een voorgenomen concentratie in de zin van artikel 4 van Verordening (EEG) nr. 4064/89 van de Raad ⁽¹⁾, laatstelijk gewijzigd bij Verordening (EG) nr. 1310/97 ⁽²⁾, waarin wordt meegedeeld dat de onderneming ROGESA Roheisengesellschaft Saar mbH („ROGESA”, Duitsland) die onder zeggenschap staat van Aktiengesellschaft der Dillinger Hüttenwerke („DH”, Duitsland) en Saarstahl AG („SAG”, Duitsland) in de zin van artikel 3, lid 1, onder b), van genoemde verordening zeggenschap verkrijgt over Cokerie de Carling („Carling”, Frankrijk) van Houillères du Bassin de Lorraine, Frankrijk, door de aankoop van activa.
2. De bedrijfswerkzaamheden van de betrokken ondernemingen zijn:
 - DH: productie van staal, met name „quarto” plaat;
 - SAG: productie van lange staalproducten;
 - ROGESA: productie van ruw ijzer;
 - Carling: productie van cokes.
3. Op grond van een voorlopig onderzoek is de Commissie van oordeel dat de aangemelde concentratie binnen het toepassingsgebied van Verordening (EEG) nr. 4064/89 kan vallen. Ten aanzien van dit punt wordt de definitieve beslissing echter aangehouden. In het licht van de mededeling van de Commissie betreffende een vereenvoudigde procedure voor de behandeling van bepaalde concentraties krachtens Verordening (EEG) nr. 4064/89 van de Raad ⁽³⁾ wordt vermeld dat deze zaak in aanmerking kan komen voor deze procedure.
4. De Commissie verzoekt belanghebbende derden haar hun eventuele opmerkingen ten aanzien van de voorgenomen concentratie kenbaar te maken.

Deze opmerkingen moeten de Commissie uiterlijk tien dagen na dagtekening van deze bekendmaking hebben bereikt. Zij kunnen per fax ((32-2) 296 43 01 of 296 72 44) of per post, onder vermelding van referentie COMP/M.3376 — Dillinger Hüttenwerke/Saarstahl/Cokerie de Carling, aan onderstaand adres worden toegezonden:

Europese Commissie
Directoraat-generaal Concurrentie
Griffie voor concentraties
J-70
B-1049 Brussel.

⁽¹⁾ PB L 395 van 30.12.1989, blz. 1. Verordening gerectificeerd in PB L 257 van 21.9.1990, blz. 13.

⁽²⁾ PB L 180 van 9.7.1997, blz. 1. Verordening gerectificeerd in PB L 40 van 13.2.1998, blz. 17.

⁽³⁾ PB C 217 van 29.7.2000, blz. 32.

Voorafgaande aanmelding van een concentratie**(Zaak COMP/M.3372 — Carlsberg/Holsten)**

(2004/C 48/06)

(Voor de EER relevante tekst)

1. Op 16 februari 2004 ontving de Commissie een aanmelding van een voorgenomen concentratie in de zin van artikel 4 van Verordening (EEG) nr. 4064/89 van de Raad ⁽¹⁾, laatstelijk gewijzigd bij Verordening (EG) nr. 1310/97 ⁽²⁾, waarin wordt meegedeeld dat de onderneming Carlsberg Breweries A/S („Carlsberg”, Denmark) in de zin van artikel 3, lid 1, onder b), van genoemde verordening volledig zeggenschap verkrijgt over de onderneming Holsten-Brauerei AG („Holsten”, Germany) door een openbaar aanbod, openbaar gemaakt op 20 januari 2004.

2. De bedrijfswerkzaamheden van de betrokken ondernemingen zijn:

- Carlsberg: wereldwijde productie, verkoop, marketing en distributie van bier en frisdranken;
- Holsten: productie, verkoop, marketing en distributie van bier, frisdranken en mineraalwater, hoofdzakelijk in Duitsland.

3. Op grond van een voorlopig onderzoek is de Commissie van oordeel dat de aangemelde concentratie binnen het toepassingsgebied van Verordening (EEG) nr. 4064/89 kan vallen. Ten aanzien van dit punt wordt de definitieve beslissing echter aangehouden.

4. De Commissie verzoekt belanghebbende derden haar hun eventuele opmerkingen ten aanzien van de voorgenomen concentratie kenbaar te maken.

Deze opmerkingen moeten de Commissie uiterlijk tien dagen na dagtekening van deze bekendmaking hebben bereikt. Zij kunnen per fax ((32-2) 296 43 01 of 296 72 44) of per post, onder vermelding van referentie COMP/M.3372 — Carlsberg/Holsten, aan onderstaand adres worden toegezonden:

Europese Commissie
Directoraat-generaal Concurrentie
Griffie voor concentraties
J-70
B-1049 Brussel.

⁽¹⁾ PB L 395 van 30.12.1989, blz. 1. Verordening gerecificeerd in PB L 257 van 21.9.1990, blz. 13.

⁽²⁾ PB L 180 van 9.7.1997, blz. 1. Verordening gerecificeerd in PB L 40 van 13.2.1998, blz. 17.

Verklaring van geen bezwaar tegen een aangemelde concentratie**(Zaak COMP/M.3326 — LNM/PHS)**

(2004/C 48/07)

(Voor de EER relevante tekst)

Op 5 februari 2004 heeft de Commissie besloten zich niet te verzetten tegen bovengenoemde aangemelde concentratie en ze verenigbaar met de gemeenschappelijke markt te verklaren. Deze beschikking is gebaseerd op artikel 6, lid 1, onder b), van Verordening (EEG) nr. 4064/89 van de Raad. De volledige tekst van de beschikking is enkel beschikbaar in het Engels en zal openbaar gemaakt worden na verwijdering van alle zakengeheimen. De tekst zal verkrijgbaar zijn

- op papier bij de verkooppunten van het Bureau voor Officiële Publicaties der Europese Gemeenschappen (zie lijst op de laatste omslagzijde);
- in elektronische vorm in de „CEN”-versie van de Celex-database, onder documentnummer 304M3326. Celex is het geautomatiseerd documentatiesysteem van het Europees gemeenschapsrecht.

Voor verdere informatie in verband met abonnementen, gelieve contact op te nemen met

EUR-OP
Information, Marketing and Public Relations
2, rue Mercier
L-2985 Luxembourg
Tel. (352) 2929 42718, fax (352) 2929 42709.

Verklaring van geen bezwaar tegen een aangemelde concentratie**(Zaak COMP/M.3210 — EDF/EDFT)**

(2004/C 48/08)

(Voor de EER relevante tekst)

Op 26 augustus 2003 heeft de Commissie besloten zich niet te verzetten tegen bovengenoemde aangemelde concentratie en ze verenigbaar met de gemeenschappelijke markt te verklaren. Deze beschikking is gebaseerd op artikel 6, lid 1, onder b), van Verordening (EEG) nr. 4064/89 van de Raad. De volledige tekst van de beschikking is enkel beschikbaar in het Frans en zal openbaar gemaakt worden na verwijdering van alle zakengeheimen. De tekst zal verkrijgbaar zijn:

- op papier bij de verkooppunten van het Bureau voor Officiële Publicaties der Europese Gemeenschappen (zie lijst op de laatste omslagzijde);
- in elektronische vorm in de „CFR”-versie van de Celex-database, onder documentnummer 303M3210. Celex is het geautomatiseerde documentatiesysteem van het Europees gemeenschapsrecht.

Voor verdere informatie in verband met abonnementen, gelieve contact op te nemen met

EUR-OP
Information, Marketing and Public Relations
2, rue Mercier
L-2985 Luxembourg
Tel. (352) 2929 42718, fax (352) 2929 42709.

III

(Bekendmakingen)

RAAD

In Publicatieblad van de Europese Unie C 48 E gepubliceerde teksten

(2004/C 48/09)

Deze teksten zijn beschikbaar in:

EUR-Lex: <http://europa.eu.int/eur-lex>**CELEX:** <http://europa.eu.int/celex>

Nummer	Inhoud	Bladzijde
Raad		
2004/C 48 E/01	Gemeenschappelijk Standpunt (EG) nr. 1/2004 van 27 oktober 2003, vastgesteld door de Raad, volgens de procedure van artikel 251 van het Verdrag tot oprichting van de Europese Gemeenschap, met het oog op de aanneming van een verordening van het Europees Parlement en de Raad inzake levensmiddelenhygiëne	1
2004/C 48 E/02	Gemeenschappelijk Standpunt (EG) nr. 2/2004 van 27 oktober 2003, vastgesteld door de Raad, volgens de procedure van artikel 251 van het Verdrag tot oprichting van de Europese Gemeenschap, met het oog op de aanneming van een verordening van het Europees Parlement en de Raad houdende vaststelling van specifieke hygiënevoorschriften voor levensmiddelen van dierlijke oorsprong	23
2004/C 48 E/03	Gemeenschappelijk Standpunt (EG) nr. 3/2004 van 27 oktober 2003, vastgesteld door de Raad, volgens de procedure van artikel 251 van het Verdrag tot oprichting van de Europese Gemeenschap, met het oog op de aanneming van een verordening van het Europees Parlement en de Raad houdende vaststelling van specifieke voorschriften voor de organisatie van de officiële controles van voor menselijke consumptie bestemde producten van dierlijke oorsprong	82
2004/C 48 E/04	Gemeenschappelijk Standpunt (EG) nr. 4/2004 van 27 oktober 2003, vastgesteld door de Raad, volgens de procedure van artikel 251 van het Verdrag tot oprichting van de Europese Gemeenschap, met het oog op de aanneming van een richtlijn van het Europees Parlement en de Raad houdende intrekking van bepaalde richtlijnen inzake levensmiddelenhygiëne en tot vaststelling van gezondheidsvoorschriften voor de productie en het in de handel brengen van bepaalde voor menselijke consumptie bestemde producten van dierlijke oorsprong, en tot wijziging van de Richtlijnen 89/662/EEG en 92/118/EEG van de Raad en van Beschikking 95/408/EG van de Raad	131